

slovenska
DRŽAVA
FOR A FREE SLOVENIA

SLOVENSKI

POŠTENJAKI,

ZDRUŽIMO SE!

LETNIK XLIV

FEBRUAR 1994

ŠT. 2. NO. 2

S PONOSOM REČI SMEM: SLOVENEK SEM!

Dr. Edi Gobec

Skozi stoletja so nas tujci -- in celo nekateri Slovenci -- skušali prepričati, da smo narod pastirjev in hlapcev, narod brez zgodovine. Spet drugi so se spraševali, kje sploh je Slovenija -- morda v Rusiji, na Čehoslovaškem, ali nekje na jugu Balkana? Kot pokažejo številne študije, so ljudje s predsodki navadno prepričani, da to, kar jim ni znano, mora biti zelo brezpomembno -- gre pač za ljudstvo, ki ni nikdar doseglo kaj omembe vrednega. "Pokaži nam enega samega Slovenca, ki je kdaj kaj posebnega dosegel," so me pozivali ameriški delavci leta 1951, ko sem v poletnih počitnicah delal kot zidarski strežnik, da sem si prihranil denar za nadaljevanje študija v jeseni. Utrujen od težaškega dela sem po večerih zahajal v knjižnice, da bi v knjigah in učbenikih odkril kak podatek o Slovencih, ki bi ga bil vesel sam in bi ga lahko pokazal še drugim. Končno odkrijem nekaj vrstic o Slovencih v G.H. Duncanovi knjigi, *Immigration and Assimilation* (1933). Takoj sem videl, da je avtor (ali morda kak njegov asistent) uporabljal zelo stare statistike in vse postavil na glavo. Bosna in Hercegovina sta bili baje v vsej Jugoslaviji najbolj pismeni, najmanj pa uboga Slovenija, saj je bilo -- tako pravi Duncan -- 86 odstotkov Slovencev nepismenih in sploh nismo nikdar imeli svojega pismenega jezika in so se morali tudi naši redki izobraženci vsega učiti le v tujih jezikih. Zgrozil sem se. Kako smo mogli svojo podobo v svetu tako žalostno zanemariti?

Kaj storiš? Zanašati se še naprej na druge, na najbolj poklicane? Lahko bi čakali še desetletja, mnogo dragocenega gradiva pa bi se medtem za vedno izgubilo ali pozabilo. Takrat, v juniju 1951, sem se odločil, da začnem takoj sistematično zbirati podatke in prepričljivo dokumentacijo o slovenskih uspehih v Ameriki in drugod po svetu. Ob vsaki priliki sem spraševal rojake, če poznajo morda kake slovenske uspehe ali podvige v Ameriki ali kjer koli izven Slovenije in ob sobotah in nedeljah sem tipkal in razpošiljal pisma na vse konce in kraje sveta. Tako se je rodil in z leti preko omrežja neplačanih idealistov prostovoljcev v Ameriki in številnih drugih deželah sveta razvil Slovenski ameriški raziskovalni center, ali Slovenian Research Center of America, Inc. Naš cilj je bil zbrati in ohraniti znanjem gradivo, ki bi v največ slučajih sicer nikdar ne vedeli zanj ali bi utonilo v pozabo -- in pripraviti primerne publikacije, razstave in predavanja o Slovencih in njihovem doprinosu Ameriki in svetu, predvsem še v angleščini kot najvažnejšem svetovnem jeziku. Danes, po več kot 40 letih nedeljskega in nočnega garanja in stalnega doplačevanja iz svojega žepa nam kartoteke in računalniki v vodilnih knjižnicah že pokažejo vrsto angleških knjig, ki v njih prepričljivo blesti slovenski doprinos Ameriki in ostalim državam sveta. Kot sta poleg večjega števila tujih strokovnjakov ugotovila v svojih komentarjih o naši knjigi *Slovenian Heritage* tudi dva zelo ugledna Slovenca, največji slovenski psiholog dr. Anton Trstenjak in pisatelj in takratni predsednik slovenskega Pen kluba g. Drago Jančar, že samo ta knjiga (ki uporabi le drobec že zbranega gradiva) izpričuje nad vsa pričakovanja visoko stopnjo slovenske ustvarjalnosti in podvigov na domala vseh področjih konstruktivne človeške dejavnosti.

* * *

Ponosni smo na svojo prelepo slovensko domovino in ponosni na dejstvo, da smo vkljub tujim in nekaj domačim zatiralcem in izkoriščevalcem vendar-le "eden najbolj naprednih narodov na svetu" (Markham, 1947) in "narod, ki je sicer majhen po številu, a velik po duhu" (R.G.A. DeBray, 1976). Upravičeno smemo biti tudi ponosni, da je naš sicer številčno majhni narod skozi stoletja prinašal bogate darove domala vsem deželah sveta. Oglejmo si samo nekaj primerov iz izobilja že zbranega gradiva!

Naš narod je skozi stoletja poklanjal duhovnike, misijonarje in misijonarke številnim drugim deželah. Dali smo prvega rednega škofa Dunaju in velikane Afriki in Aziji, med drugimi apostole ljubezni med gobavci in vzgojiteljico tajske kraljevske družine. Samo Združenim državam Amerike smo poklonili vsaj devet škofov, med njimi Friderika Barago, ki je po izjavi Vatikanske enciklopedije (1949) "eden največjih misijonarjev v Severni Ameriki". Dali smo voditelje ameriški in evropski škofovski konferenci, vatikanske diplomate Rimu, Švici, Avstriji, Skandinaviji in Aziji, pa tudi vrsto katoliških rektorjev Evropi, Ameriki in Aziji in svojega dr. Alberta Schweitzerja (ali več) Taiwanu in sedanjega nadškofa največji katoliški nadškofiji v Kanadi.

Dokazana potomca slovenskega rodu, ki sta se po dokumentih v naših arhivih zavedala svojih slovenskih korenin, sta postala državna kanclerja Nemčije, ko je bila najmočnejša država v Evropi in Avstrije, ko ji

je pretila ena najhujših nevarnosti v zgodovini. Ameriški predsednik Dwight Eisenhower je govoril o sinu slovenskih priseljencev, guvernerju, predsedniku ameriške guvernerske konference in zveznem senatorju Francetu Lauschetu kot "rojenem za predsednika Združenih držav", ameriška občila in predsednik Reagan (v svojem prispevku za našo knjigo o tem velikem slovenskem državniku) pa so ga poimenovali kar "Ohio's Lincoln" - ohijski Lincoln. Slovenci smo dali Ameriki vsaj tri državne guvernerje in dva zvezna senatorja -- Tom Harkin, čigar mati je bila rojena v Škofji Loki, kot je ljubeznivo preveril tamkajšnji g. župnik Alfonz Grojzdek, je postal celo predsedniški kandidat. Dodajmo še več uglednih sodnikov in sedem zveznih poslancev (kongresnikov) in župane dolge vrste ameriških mest, med njimi Clevelanda, Euclida, Indianapolisa in Portlanda in predsednika Narodne lige ameriških mest, v katero je včlanjenih 15.000 občin, da tu ne govorimo o Jeffersonovem spoštovanju do staroslavne slovenske karantanske demokracije in obreda ustoličenja koroških vojvod ter dejstvu, da je Slovenec postal tudi prvi in doslej edini priseljski in prvi neanglosaški zvezni senator Avstralije.

Čeprav so nas skušali oropati slovenske obale, je majhni slovenski narod vendar-le dal admirale Avstriji, Nemčiji, Angliji in Švedski ter vsaj šest admiralov Ameriki. Slovenec je poveljeval največji ameriški bojni ladji, pa tudi eni najbolj modernih jedrskih podmornic in sloviti plavajoči bolnišnici v Vietnamu.

Prav tako je Slovenec zaslovel kot eden prvih evropskih proizvajalcev modernih koles in motornih koles in je -- dve leti pred ustanovitvijo Fordove trrdke! -- že izdelal tudi svoj prvi avtomobil. Slovenski izseljenec je bil med pionirskimi graditelji zgodnjih ameriških letal in po izjavi tujih virov "oče masovne proizvodnje v letalstvu" in proti koncu svojega plodnega življenja eden štirih glavnih graditeljev letelih trdnjav B-29, ki so odločilno pripomogle k zavezniški zmagi v drugi svetovni vojni. Dva druga rojaka pa sta načrtovala najmodernejša sodobna letala. Dodajmo še dejstvo, da je Slovenec direktor največjega ameriškega oddelka za gradnjo avtobusov in da sta kar dva Slovenca postala podpredsednika vodilne ameriške družbe za proizvodnjo tovornjakov. Tudi avtomobil bodočnosti, ki je bil ponos Amerike na svetovni razstavi v New Yorku, je plod slovenskega ustvarjalnega genija. In gotovo ne smemo pozabiti računalnika, ki ga je soizumil Slovenec in ga je ameriški predsednik Richard Nixon vzel s sabo na Kitajsko kot "prvenstveni primer visoko razvite ameriške tehnologije".

Slovenci so gradili veličastne cerkve, nebotičnike, ali palače v Avstriji, Franciji, Belgiji, na Češkem in Poljskem, v Etiopiji, Argentini, Braziliji, Avstraliji, Združenih državah Amerike, Kanadi in drugod. Daleč po svetu so gradili tudi šole, bolnišnice, sirotišnice, železnice, letališča, mostove, jezove, tovarne in elektrarne in dobivali nagrade za najlepše cvetlične nasade. Slovenec je bil najpomembnejši arhitekt stadionov v Ameriki in je med drugim zgradil sloviti Kennedyjev stadion v ameriški prestolnici Washingtonu, drugi rojak pa enega največjih razvedrilnih in vzgojnih parkov v Kanadi. V središču Washingtona je v Sloveniji rojen arhitekt zgradil tudi vrsto palač kompleksa L'Enfant Plaza, ki ga je ameriški tisk označil kot "zmagoslavje moderne arhitekture".

Poleg slovitihih redovnic, vzgojiteljic, umetnic, znanstvenic, atletinj in filmskih zvezd so naše vrle Slovenke postale Miss Ohio, Minnesota, Illinois in California, pa tudi International Surf Queen, Hawaii, Miss Evropa in Miss Avstralija. Dodajmo, da se slovenska kri preteka po žilah svoječasnega najboljšega gimnasta Evrope, kot tudi sedanjega najboljšega gimnasta Amerike, poleg dobitnika pet zlatih olimpijskih medalj (čigar stara mama je iz Ljubne v Savinjski dolini) in najhitrejšje mlade avstralske tekačice. Slovenec je po tujih strokovnih virih najbolj priznan strokovnjak za prehrano na svetu in sin slovenskih priseljencev je postal predsednik Združenja ameriških klinik. Slovenec je ujel in prvi zaslišal Hitlerjevega šoferja in slovenski psihiater in poznejši predsednik združenja psihiatrov in nevrologov v Clevelandu je na nuerenberškem procesu zasliševal nemške vojne zločince, med njimi maršala Goeringa. Naša rojaka sta poveljevala ameriški letalski akademiji in najznamenitejši vojaški bolnici, kamor hodijo na preglede in zdravljenje tudi ameriški predsedniki. Naj podčrtamo še dejstvo, da smo dali samo Ameriki vsaj sedem generalov in da so Finci pisali o Slovencu kot "po Sibeliusu največjem mojstru finske glasbe". In kako bi mogli pozabiti vodilne učenjake slovenske krvi na evropskih,

dalje na str. 2

GROBOVI

+DR. STANKO CEGLAR SDB

V petek, 20. januar, 1994, se je poslovil iz tega sveta salezijanec Stanko Ceglar, brat salezijancev Ludvika v Braziliji in Karla, bivšega župnika pri sv. Gregoriju v Hamiltonu.

Pogrebne obrede je v ponedeljek vodil prevzvišeni hamiltonski škof A. F. Tonnos s pomožnim škofom, 40 duhovniki, med katerimi je bil pokojnikov brat Karel, veliko redovnih sester, nabito polna cerkev slovenskih in neslovenskih vernikov. Somaševal in tudi pridigal je č. g. Richard Ōthier, salezijanski provincial v Kanadi.

Pokojnikovo osebnost in uspehe so najlepše opisali njegovi salezijanski sobratje in jih zato navajamo:

"Pred nami se je odtisnila bogata osebnost pokojnega duhovnika, ki v svoji skromnosti ni nikoli poudarjal svojega doktorata, svojih profesorskih diplom, svoje velike razgledanosti na tako različnih področjih, od klasične grščine in latinščine, prek cerkvenih očetov, zlasti sv. Bernarda, do poznavanja jezikov - posebno še etimologijo besed - do čebelarstva, petja ptic in nešteto podrobnosti iz svetovne in slovenske kulturnosti. Tisti, ki smo ga poznali od blizu, smo bili vedno priča njegove velike osebne skromnosti, varčnosti, stroge natančnosti življenja redovnika - salezijanca, njegove skrbi za pomoč mnogim misijonarjem, salezijanski družbi in Cerkvi v Sloveniji".

Naj v miru počiva in uživa blaženo družčino s svojim vzornikom sv. Janezom don Boscom.

Bratoma, sestrama in sorodnikom ter Salezijanski družini v Hamiltonu, v Sloveniji in drugod po svetu naše iskreno sožalje!

VTISI SLOVENSКИH ZDOMCEV O SLOVENIJI
Florijan Bevec

LEPA SLOVENIJA
(Odlomek pisma iz Washingtona, D.C.)

Obiskal sem rodno domovino. Na oblasti je še vedno komunistična partija. Nekateri ljudje se še bojijo govoriti in kritizirati VSEMOGOČNO OBLAST. Dokaz da je tako, je "revija" Civilna iniciativa, ki opisuje, kako "vladni " moške ropajo deželo. Avtorji člankov se niso upali podpisati svojih prispevkov. Revijo delijo zastoni. Po vsebini bi sodil, da so jo napisali nekdanji partijci, saj imajo podatke, ki se najlažje dobijo, če si bil zraven. Ni pa nikjer rečeno, da so jo pisali samo partijci. V tujini je mnogo več podatkov na razpolago, kot pričakuje sedanja vlada.

V demokratični deželi, kot je Amerika, so novinarji z ustavo zavarovani, oni opisujejo grehe vladnih funkcionarjev, policija jih pa dokaže. Slovenska vlada pa hoče, da novinarji pravno dokazujejo njihove grehe. V Ameriki so novinarji celo Nixona spravili ob predsedstvo. V Sloveniji vlada deli finančno pomoč raznim časopisom, novinarji so s tem dejansko vladni uslužbenci. Sem in tja se najde pošten in HRABER novinar in tako ljudje zvedo za novice, ki bi sicer ostale za Slovence tajnost!

Skoraj nihče ne ve, da je celotni "odliv" (ODLIV je vladni izraz za ropanje slovenskega naroda) kapitala samo skozi Ljubljansko banko znašal 25 milijard nemških mark, kar je zapisal Slovenec. Celotno oropanje Slovenije pa znaša okrog 38.5 milijard nemških mark. Ko sem z povprečnimi Slovenci razpravljal o teh številkah, niso verjeli, so zanikali, da bi kdajkoli lahko Slovenija imela tako bogastvo. Samo poučeni v stvari so resno razpravljali in razmišljali, kako bi ta kapital rešili in seveda rešili življenja slovenskih bogatašev, ker jim po življenju strežejo številne mafije. Samo Slovenija jim lahko garantira življenje, njim in njihovim družinam. Če bi vedel Kučan, kdo lahko reši življenja slovenskim komunistom, bi podpiral Janšo. Skoraj nihče ne ve, da je bil Eagleburger direktor Ljubljanske banke in da je dobival za to "delo" ogromno plač!

SLOVENSKA VLADA

Slovenska vlada se danes sestoji iz Kučana, Rigelnika in Drnovška. Pomembne osebe so še Janša, Peterle, Drobnič ter nekateri ministri, ki pa ne igrajo važne vloge. Pomembne položaje so zasedli Bučar, Gros (čeprav je bil samo poslanec). Izredno vpliven je bil Jelinčič; njegovo politično življenje, pravijo, še ni odpisano.

Poglavje za sebe pa je minister Janša. Brez njega si ne moremo misliti svobodne Slovenije. New York Times je zapisal, da od vseh komunističnih držav je v Sloveniji najbolj dolgočasno politično življenje, brez sprememb. Dodano je bilo, da je Janša edini, ki s svojimi potezami valovi smrdljivo politično usedlino Slovenije. (Ste slišali, dr. Rupel, kdo jemlje Slovincem ugled v tujini?)

Današnje obdobje v Sloveniji lahko primerjamo z letom 1945. Takrat so KOMUNISTI MNOŽIČNO MORILI SLOVENSКИ NAROD, danes so ga pa IZROPALI. Noben drug narod v Evropi se ni tako pobijal med seboj in nobeno drugo politično vodstvo ni izropalo v Evropi

+POSTEL DR. TEODOR

Z žalostjo smo sprejeli novico dr. Jožeta Velikonje v A.D., da je v novembru umrl v mestu Bologni slavni kardeolog, profesor na Bolonjski univerzi dr. Teodor Postelli (Postel). Pokojni je bil rojen v bližini Ajdovščine. Z begunskimi študenti se je spoznal, ko je zdravil Slovenko, ki je bila v bolonjskem študentovskem taborišču. Od takrat je večkrat obiskoval našo skupino in navezal tesne prijateljske zveze z č. g. Jožetom Snojem, ki je bil naš duhovni vodja; sedaj pa uživa zaslužen pokoj v Kaliforniji.

Pokojni je bil navdušen Slovenec in je na povabilo, ponudil svoje odlično znanje leta 1945 slovenski bolnišnici v Gorici. Tam je pa kmalu dobil za "šefa - komisarja" svojega bivšega študenta, česar pa ni mogel sprejeti. Zato se je specialist, ki je hodil zdraviti po celi Evropi, vrnil na slavno medicinsko fakulteto v Bologno.

Kako ugleden je bil v svoji stroki, dokazuje tudi dejstvo, da je bil gost-profesor na Bostonski univerzi z ZDA, kjer bi ga radi pridržali, pa se njegova žena ni mogla privaditi novemu okolju. Njemu samemu je pa bilo tamkajšnje organizirano življenje zelo všeč. "Nisem se mogel načuditi, kako disciplinirano se ljudje zbirajo v vrste, ko čakajo na cestno železnico. Nikjer nobenega prerivanja". nam je pripovedoval.

Bolonjčan

lastno ljudstvo tako obsežno kot slovensko. Jezijo se, da so tujci postavili meje Balkana na Karavanke! Kaj naj slovenski narod pričakuje, če trpi tako vlado....

PO BOŽIČU
Iz življenja slovenske skupnosti v Torontu

Trda zima stiska našo deželo. V jasnih dneh se po visoki snežni odeji igrajo sončni žarki in severni vetrovi plešejo po ledenih cestah. Iz mrzlih januarskih dni se umika toplota božičnih praznikov. Ugasnile so lučke, osula drevesca in hišna vrata niso več praznično razsvetljena... Božje Dete je še vedno med nami. V jasicah je še svetlo kot včasih doma za Novo leto, Sv. tri kralje tja do Svečnice, ko je Dete dorastlo za pot k darovanju v templju.

Vrnimo se v božične dni...

V adventu smo se pripravljali za Njegov prihod. Prve decemberske dni se je precejšna skupina mož in žena iz obeh župnij zbrala v domu duhovnih vaj v Mississaugi. Provincialni predstojnik lazaristov, prof. dr. Anton Stres, je z njemu lastno jasno besedo utrjeval v udeležencih nauke in pomen naše vere. V zbranosti in molitvi prihaja Bog blizu; v miru in tišini se razgrinja pred nami smisel življenja...

5. december je bil veseli dan naše mladine. Sv. Miklavž je obiskal obe slovenski cerkveni dvorani in obdaroval pridne in nagajive. Rdeči rogatci so bili bolj za okras kot za strah.

Od 17. do 19. decembra je pri Mariji Pomagaj vodil duhovno pripravo za Božič Branko Jan, lazarist iz Argentine, kjer deluje kot župnik revne argentinske fare v Barilochah pod Andskim pogorjem. Njegova župnija šteje čez 20 tisoč ljudi. Pri pastoralnem delu mu pomaga skupina mladih družin. Med duhovno pripravo v New Torontu je č. g. Branko Jan z diapozitivi prikazoval svoje delo med argentinskimi reveži.

Predzadnjo nedeljo pred Božičem so najmlajši plesalci Nageljna pri Mariji Pomagaj razveselili svoje starše in prijatelje z nastopom; za zadnjo nedeljo pa je skupina Nagelj pripravila zajtrk in kosilo v dvorani.

Čas pred Božičem je po ameriški navadi čas veselih srečanj in zabav. V naši slovenski skupnosti skušamo ohraniti Božiču verski značaj. Naša zbiranja imajo vedno dobrodelni namen: za misijone, za revne in potrebne, za dom Lipa itd...

Prižgali smo zadnjo adventno svečo..... Pod zeleno smreko v kotu smo postavili jaslice in poskrbeli za božične dobrote. Svečano vzdušje je polnilo praznične domove, vse pripravljene za veliki dan, ki oznanja svetu rojstvo Odrešenika.

Sveti večer.... Zgodaj pred mladinsko polnočnico ob 8. uri zvečer so se napolnile klopi v obeh slovenskih cerkvah. Žive jaslice so s svojo preprostostjo in pobožnostjo prevzele navzoče z živo vero in ljubeznijo do božjega Deteta. Prosimo, da spomin na te svete večer e v vseh nas ohrani vero za vse življenje. Pri Mariji Pomagaj so božični program pripravile Ani Demšar-Stražar, Rosemary Fotivec in Irena Bric. Sodeloval je dekliški zbor Plamen s solistko Silvijo Soršak. Sv. Družino sta predstavljala Ani in Janez Žejn s svojim detetom. V New Torontu pa so ustvarili žive jaslice Mladinski pevski zbor in orkester Odmevi Slovenije (č. G. Tomaž Mavrič in Matija Lebar). Pravijo, da je k živim jaslicam prišlo v New Toronto 2 tisoč ljudi. Pri polnočnici so prepevali cerkveni zbori. Večno lepe domače božične pesmi med njimi Sveta noč... so odmevale iz cerkve pod zimsko kanadsko nebo in se družile s slavljem po vsem krščanskem svetu: Slava

+BRANKO PISTIVŠEK

Iz Nemčije smo prejeli žalostno vest, da je dne 23. decembra 1993 v Munchenu umrl dolgoletni sodelavec Slovenske države, g. Branko Pistivšek, štajerski rojak. Bil je skromen idealist, ki je (podobno kot njegova sorojaka Mirko Geratič in Vlado Mauko) živel in delal za idejo slovenske države.

Polnih 9 let - (od l. 1978 do l. 1986) - je izdajal kot razmnoženina mesečnik "SLOVENSКИ GLAS" , neustrašen glasnik slovenske pokončnosti, odločnosti, svobode in državne neodvisnosti.

Tej je, poleg družine (bil je poročen s Poljakinjo) žrtvoval ves prosti čas, pa tudi denar, s katerim je zgradil svojo bogato knjižnico slovenske kulturne dediščine, (ki jo je zapustil inštitutu STUDIA SLOVENICA, katero je ustanovil in jo upravlja dr. Janez Arnež).

Bil je tudi globoko veren katoličan, ki je - po pripovedovanju nekega duhovnika - šel vsaki dan k večim sv. mašam za slovenski narod.

V svojem zadnjem pismu - 25. novembra 1993 - nas opozarja in hkrati opogumlja, da naj nadaljujemo z delom, ker da je "slovenska država - sicer mednarodno priznana - na šibkih nogah in da se 'preoblečenci' vsestransko prizadevajo (vse vrste afer!), da jo uničijo" in pripeljejo nazaj v četrto Jugoslavijo.

Bog mu bogato povrni za vse, kar je naredil za svoje bližnje, predvsem pa za slovensko samostojnost.

Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje... V človeškem srcu še ni miru, ni ljubezni... Sovraštvo, zavist in sebičnost vlada po svetu; za mnoge se Jezus še ni rodil ali so Ga zatajili za svetne koristi in blagostanje na račun revnih in preganjanih....

Za praznik Nedolžnih otročičev smo se udeležili v stolnici sv. Mihaela svete maše, ki jo daroval nadškof Ambrožič. Za Silvestrovo so se spet polnile dvorane. Od New Toronta do Holiday Gardens so se poslavljali od starega leta in stopili v Novo leto 1994.

Na novoletnem sprejemu pri zastopniku kraljice v ontarijski pokrajini, Hon. Jackmanu, so slovensko torontsko skupnost zastopale tri Slovenke v narodnih nošah (Brunšek, Bric in Resnik).

Naši poverjeniki skušajo prodati čim več Mohorjevih knjig. Pa slovensko branje gre težko v promet. Danes našo izobrazbo in kulturo oblikuje TV, svetovljanski materializem in pretirano potrošništvo. Škodat!

Slovensko -kanadski svet - Slovenska krovna organizacija v Kanadi - je v nedeljo 9. januarja priredil v Slovenskem domu na Pape Ave., seminar. Govorila sta dr. A. Kuk in g. Pavle Krevs. Dr. A. Kuk je predstavil navzočim na traku intervju z g. Stanetom Pajkom, ki je preživel turjaško tragedijo. G. Pavle Krevs pa je govoril o problemih slovenske identitete v Kanadi. Obisk kaže, da so taki sestanki zaželeni in potrebni.

Nedelja 23. januarja je Baragova nedelja pri Mariji Pomagaj. Ob spominu smrti svetniškega Slovence, ki je svoje življenje in delo razdajal Indijancem ob ameriških Velikih jezerih, naš misijonski krožek letno pripravi kosilo in dobiček nameni vsem slovenskim misijonarjem po svetu. Marsikdo priloži poseben dar k ceni kosila in tako pomaga k širjenju Kristusovega kraljestva na zemlji.

Tako se vrste dogodki in vežejo v dolgo, pisano in zanimivo povest našega naroda na tujem....

Nadaljevanje sledi.....

Anica Resnik

Vrhnika — »Odmevi bitk v neposredni bližini opozarjajo, da bo morda nekoč spet nujno za obrambo poseči po orožju.« S temi besedami je načelnik republiškega štaba TO generalpolkovnik Albin Gutman, slavnostni govornik na včerajšnji slovesni prisegi, pospremil na pot vojaškega usposabljanja 449 fantov sedmega rodu vojakov 530. učnega centra na Vrhniki. Prisega novega rodu vojakov so bile včeraj še v Novem mestu, Postojni, Slovenski Bistrici in Ljubljani.

Foto: Iztok Dinc